

8 kwietnia 2000 r. w Brzeziu nad Odrą odbyła się ekshumacja zwłok Sługi Bożej Siostry Marii Dulcissimy Heleny Hoffman. Po otwarciu grobu i przeniesieniu doczesnych szczątków do Domu Sióstr, odbyło się rozpoznanie i zabezpieczenie szczątków Sługi Bożej przez zaprzysiężonych pracowników i lekarzy. W godzinach popołudniowych odbyła się procesja do grobowca przy kościele. Następnie została odprawiona Msza św. koncelebrowana przez obecnych kapłanów pod przewodnictwem księdza arcybiskupa Damiana Zimonia. Modlono się o rychłą beatyfikację Sługi Bożej Siostry Marii Dulcissimy. Świątynię w Brzeziu nad Odrą wypełniły licznie przybyłe siostry, wśród których były: z Rzymu Przełożona Generalna Zgromadzenia: siostra Maria Alma Białek oraz przełożone Provincji Wrocławskiej, Katowickiej i Braniczkiej.

Zgromadzenie Sióstr Maryi Niepokalanej zostało założone przez księdza Jana Schneidera (1824-1876). Jego kapłańskie życie odznaczało się głęboką wiarą i ofiarną miłością. Był kapła-

Modlitwa o rychłą beatyfikację

Boże, Ojczy miłosierdzia, Ty pojednałeś że sobą świat przez śmierć na Krzyżu i Zmartwychwstanie swojego Umiłowanego Syna Jezusa Chrystusa.

Ty wzywasz wszystkich wierzących, aby łączyli swoje cierpienia z Męką Zbawiciela dla dobra Jego Ciała, którym jest Kościół. Przyjmij jako miłą Tobie ofiarę pokorne życie swojej służebnicy siostry Marii Dulcissimy, naznaczone dźwiganie codziennego Krzyża. Obdarz ją chwałą błogosławionych w Twoim Królestwie i wysłuchaj modlitw swojego ludu, jakie za jej wstawiennictwem ufnie zanosi do Ciebie. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen

nem niestrudzonym w czynieniu miłosierdzia. Założył Zgromadzenie sióstr, które pomagało w szczególności sposobem zagubionym dziewczętom, przyjeżdżającym do Wrocławia z różnych stron w poszukiwaniu pracy. Siostry zapew-

Siostra Maria Dulcissima 18 stycznia 1933 r. przybyła do Brzezia nad Odrą, gdzie 18 kwietnia 1935 r. złożyła śluby wieczyste w kaplicy brzeskiego klasztoru. Tu też pracuje wśród chorych, budząc podziw swym ofiarnym

W oczekiwaniu na beatyfikację

KS. WŁADYSŁAW WICHROWICZ

niały dziewczętom mieszkanie, a przez różnego rodzaju kursy i szkoły przygotowowały je do zawodu i pracy w swoim środowisku.

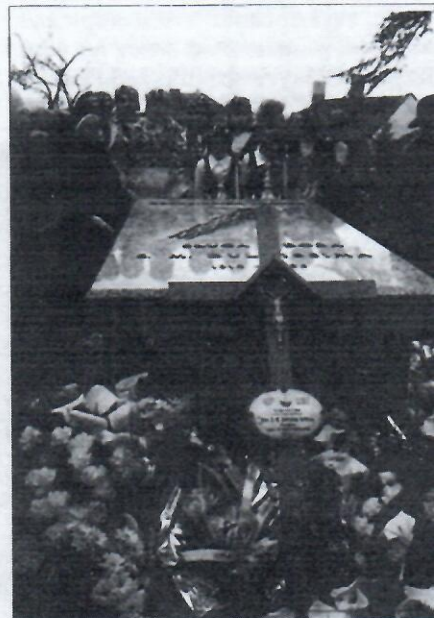
Dziś Zgromadzenie Maryi Niepokalanej wypełnia swoje posłannictwo przez modlitwę i świadectwo życia konsekrowanego. Siostry pracują w szpitalach, w katechizacji i parafiach. Prowadzą zakłady Lecznico-Wychowawcze dla dzieci niepełnosprawnych, domy dziecka i przedszkola. Organizują rekolekcje dla dziewcząt i Dzieci Maryi. Siostry Marianki pracują na misjach m.in. w Tanzanii oraz na Ukrainie i Łotwie.

18 lutego 1999 r. rozpoczął się proces beatyfikacyjny siostry Marii Dulcissimy Heleny Hoffman, która przyszła na świat 7 lutego 1910 r. w Zgodzie (dziś dzielnica Świętochłowic). Rodzice: Józef i Albina z domu Jarzombek, pracujący w hucie, przekazali swoim dzieciom – Helenie i młodszemu Reinholdowi głęboką wiarę i wrażliwość na pracę i cierpienia. Atmosfera domu, częste praktyki religijne, stały kontakt z siostrami sprawiły, że w Helence coraz bardziej dojrzywało powołanie zakonne.

Do Zgromadzenia Sióstr Maryi Niepokalanej została przyjęta w 1928 roku. Rok później otrzymała habit zakonny i nowe imię: siostra Maria Dulcissima. Zawsze była skromna i pokorna, pełna miłości do współsióstr i zawsze gotowa do modlitwy i pracy.

Na początku swej duchowej drogi S.M. Dulcissima znalazła doskonały wzór w świętej Teresie z Lisieux, której pisma czytała i którą naśladowała w modlitwie i cierpieniu. Swoje przemyślenia przedstawiła w książeczce zatytułowanej „Moja kapliczka”. Owocem jej mocnego wejścia w tajemnicę Chrystusowego cierpienia było angażowanie się w zrozmienie Drogi Krzyżowej Jezusa Chrystusa. Świadczy o tym okres bardzo intensywnych rozważań, z których powstał piękny tekst, odnoszący się do poszczególnych stacji Drogi Krzyżowej,

życiem. Tymczasem wzmogły się cierpienia siostry M. Dulcissimy z powodu choroby, której początki pojawiły się jeszcze przed Świętami Bożego Narodzenia w 1928 r. Swoje cierpienia, zła-

czone z cierpieniami Jezusa Chrystusa: siostra Maria Dulcissima ofiarowała za Kościół św., za Ojca Świętego, za Zgromadzenie, za nawrócenie grzeszników. Pogodzona z wolą Bożą zmarła 18 maja 1936 roku w Brzeziu nad Odrą i została pochowana na starym cmentarzu brzeskim. Już za życia cieszyła się wielkim szacunkiem ludzi. Zaraz po śmierci otoczona została powszechnym kultem. Mieszkańcy Brzezia i okolicznych parafii dają dziś świadectwo licznych łask uzyskanych u Boga za jej wstawiennictwem. Otaczają ją czcią i modlą się u jej grobu, polecając Bogu problemy swojego życia, starsi, młodzie i dzieci. Na jej grobie nie wiodną kwiaty, nie gasną światła. Trwa modlitwa i przekonanie, że jej wstawiennictwo u Boga jest skuteczne.